

Sygn. akt III Kp 1007/12

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2012 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Orańska-Zdych

Protokolant: Adam Firuta

po rozpoznaniu zażalenia pokrzywdzonego (...) *Sp. z o.o. we W.*

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Psie Pole z dnia 8 marca 2012 r. sygn. akt 2 Ds. 31/12 o umorzeniu śledztwa w sprawie o czyn z art. 300 § 1 k.h. i art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na podstawie art. 465 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

uwzględnić zażalenie pokrzywdzonego (...) *Sp. z o.o. we W.* i uchylić zaskarżone postanowienie oraz zwrócić sprawę Prokuraturze Rejonowej dla Wrocławia Psie Pole celem kontynuowania postępowania przygotowawczego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 marca 2012 r. sygn. akt 2 Ds. 31/12 Prokurator umorzył śledztwo przeciwko G. K. (1), podejrzanemu o to, że w okresie od czerwca do lipca 1996 r. we W., działając w warunkach czynu ciągłego, działał na szkodę reprezentowanej przez siebie spółki w ten sposób, że dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia spółki w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 688.000,00 zł, otrzymanych z tytułu sprzedaży nieruchomości – kamienicy, stanowiącej własność spółki, nie rozliczając się z uzyskanej kwoty pieniędzy w spółce, czym działał na szkodę (...) Spółki z o.o. z siedzibą we W., tj. o czyn z art. 300 § 1 k.h. i art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Powyższe postanowienie w terminie ustawowym zaskarżył pokrzywdzony (...) *Sp. z o.o. we W.*, za pośrednictwem swojego pełnomocnika, zarzucając:

- rażąco naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 284 § 2 k.k. i art. 296 § 2 k.k. oraz art. 300 k.h.;

- obrazę przepisów postępowania, a to art. 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 10 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez błędne uznanie jako bezpośrednio pokrzywdzonych T. M. i M. Ś. (1), którzy jako członkowie Zarządu spółki (...) złożyli zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na jej szkodę, brak weryfikacji i konfrontacji faktów, podanych i udokumentowanych w zawiadomieniu o przestępstwie z twierdzeniami i oświadczeniami podejrzanego G. K. (1), niezwiązanymi z interesami pokrzywdzonej Spółki, której wyrządzono szkodę w wielkich rozmiarach, zastąpienie zasady swobodnej oceny dowolnością, brak wniesienia przez ponad 12 lat aktu oskarżenia do sądu pomimo, iż kolejno nadzorujący i prowadzący postępowanie przygotowawcze prokuratorzy dysponowali oczywistymi dowodami sprawstwa i winy podejrzanego oraz brak rozstrzygnięcia sprawy w rozsądnym terminie.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Prokuratorowi celem kontynuowania postępowania przygotowawczego.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie pokrzywdzonego jest zasadne.

Zgromadzony materiał dowodowy jest niepełny i nie zawiera wyjaśnienia wszelkich okoliczności istotnych dla podjęcia merytorycznej decyzji w sprawie, która to decyzja na obecnym etapie jest co najmniej przedwczesna. W toku dotychczas przeprowadzonego postępowania przygotowawczego przesłuchano w charakterze świadków jedynie członków Zarządu pokrzywdzonej spółki, nie dokonano jednak weryfikacji ich zeznań, ani nie podjęto próby wyjaśnienia sprzeczności, dotyczących zagadnień najistotniejszych dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie można bowiem podzielić stanowiska prokuratora, zawartego w zaskarżonym postanowieniu, iż M. Ś. potwierdził istnienie zobowiązań firmy (...) wobec firmy (...). Świadek bowiem stanowczo zaprzeczył istnieniu jakichkolwiek zobowiązań, rozliczeń oraz kompensat stwierdzając, iż wszelkie należności spółka cywilna (...) płaciła na bieżąco firmie (...). Nadto M. Ś. zaprzeczył, by w notatce G. K., mającej świadczyć o istnieniu nierozliczonych zobowiązań, znajdowały się podpisy jego lub jego żony, zaś stwierdzić należy, że podpisy, widniejące na dokumencie, a mające należeć do małżonków Ś., nawet w przybliżeniu nie przypominają podpisów, składanych przez nich w protokołach przesłuchania świadków. Nadto notatka taka, zgodnie z dyspozycją art. 174 k.p.k., nie może stanowić dowodu w sprawie, gdyż okoliczności wynikających z zeznań świadków nie można zastępować treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych. Wbrew ustaleniom poczynionym przez prowadzącego postępowanie przygotowawcze, brak było postaw do przyjęcia za zasadne dokonanie kompensat nie tylko z racji niewykazania istnienia nierozliczonych należności (całkowity brak jakiegokolwiek dokumentacji w tym przedmiocie, a nawet brak świadomości istnienia takich zobowiązań u właściciela firmy (...), R. K., oraz brak świadomości u G. K. co do wysokości zobowiązań oraz ich tytułu), ale także z braku powiązań (...) spółki (...) z podmiotami, będącymi stronami tych zobowiązań, bowiem nie jest wystarczającą sama tożsamość osobowa właścicieli tych podmiotów dla dysponowania majątkiem zarządzanego podmiotu gospodarczego, który nie stanowi majątku osoby prywatnej.

Podzielić należy również pogląd skarżącego, iż G. K. nie miał prawa przyjmować w Niemczech zapłaty wynikającej z transakcji, przeprowadzonej na terenie Polski oraz dokonywać przelewów z tej kwoty bez stosownych zezwoleń. Poza natomiast rozważaniami prowadzącego postępowanie przygotowawcze pozostała całkowicie kwestia sposobu i przyczyn rozdysponowania kwoty, uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że należność powinna była wpłynąć na konto sprzedawcy, jako właściciela środków pieniężnych, a następnie zarząd mógł podejmować stosowne decyzje co do jej wydatkowania. Nie negując faktu jednoosobowej reprezentacji w osobie Prezesa Zarządu, dotychczas zebrany materiał dowodowy nie dostarczył uzasadnienia dla czynności dokonanej przez G. K.. Nie wyjaśniono także przyczyn, dla których G. K. przyjął dla siebie 200.000 DEM, skoro – jak sam stwierdził – wyłożył na zakup kamienicy jedynie 170.000 DEM.

Lakoniczność ustaleń oraz analiza dowodów, zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, nie pozwalają na pełną merytoryczną ocenę rozstrzygnięcia, a w szczególności faktu wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz zaniechania przesłuchania podejrzanego, a następnie po trwającym 6 lat zawieszeniu śledztwa – podjęcie go i umorzenie postępowania z braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Przede wszystkim nie rozstrzygnięto wątpliwości, powstałych w toku postępowania, czy do dokonania czynu doszło na terenie Rzeczypospolitej Polskiej czy na terenie Niemiec, nie uzyskano odpowiedzi Konsulatu Generalnego Niemiec w zakresie karalności tożsamego czynu zgodnie z prawem, obowiązującym na terenie tego państwa, choć – jak wynika z treści pisma z dnia 21 sierpnia 2008 r. – Prokurator brał pod uwagę zasadność przekazania ścigania organom niemieckim.

Dodać należy, że uzasadnienie postanowienia o umorzeniu śledztwa nie zawiera wywodów na temat przeprowadzonych dowodów. W istocie bowiem Prokurator przytacza jedynie wypowiedzi przesłuchanych świadków bez oceny przeprowadzonych dowodów, analizy sprzeczności w złożonych zeznaniach oraz merytorycznej oceny zgromadzonej dokumentacji. Brak zaś powyższych ocen i rozważań uniemożliwia rzetelną merytoryczną kontrolę motywów zaskarżonego postanowienia.

Kontynuując postępowanie przygotowawcze należy zatem wyjaśnić wskazane wyżej sprzeczności, wyjaśnić wyczerpująco kwestię ewentualnego istnienia niewykonanych zobowiązań, motywy przeprowadzonego rozporządzenia mieniem z uwzględnieniem wysokości kwot wniesionych przez współników na zakup nieruchomości.

W oparciu o uzupełniony, wyczerpujący materiał dowodowy, należy podjąć merytoryczną decyzję kończąca postępowanie przygotowawcze.

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w postanowieniu.